

IZPLAČILO DNEVNIC

Pojasnilo DURS, št. 4210-85/2007, 18. 5. 2007

Zavezanec sprašuje, ali si sme nosilec s. p., ki je vsak dan na terenu, ker je zastopnik za dve živilski podjetji (trgovski potnik), dnevno obračunavati dnevnice. Zanima ga tudi, ali se v tem primeru uporablja ista določba kot za zaposlene na delovnem mestu trgovski potniki, ki te pravice nimajo, ker je narava dela taka, da so na terenu in se dnevno vračajo domov. V zvezi z navedenim pojasnjujemo:

Samostojnemu podjetniku, ki opravlja dejavnost trgovskega potnika ter se vsak dan vrača v kraj, v katerem prebiva, se povračila v obliki dnevnic vštevajo v davčno osnovo, neobdavčeno pa je povračilo stroškov prehrane med delom, ki je določeno v 2. členu Uredbe o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne vštevajo v davčno osnovo. Enako velja tudi za zaposlene pri samostojnem podjetniku, ki opravljajo delo trgovskega potnika.

Po 57. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) se stroški, ki se nanašajo izključno na zavezanca, priznajo pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona za delojemalce določi vlada, in sicer:

1. stroški v zvezi s službenimi potovanji,
2. stroški prehrane med delom,
3. stroški prevoza na delo in z dela,
4. stroški dela na terenu.

S tem členom so določeni odhodki, ki se delno priznajo in se nanašajo izključno na zavezanca. To so stroški v zvezi s službenimi potovanji, stroški prehrane med delom, stroški prevoza na delo in z dela ter stroški dela na terenu. Priznajo se pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada.

Na podlagi 44. člena ZDoh-2 je Vlada Republike Slovenije sprejela Uredbo o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne vštevajo v davčno osnovo (Uradni list RS, št. 140/06; v nadaljnjem besedilu: uredba). V drugem odstavku 1. člena uredbe je določeno, da se uredba smiselno uporablja tudi za 57. člen ZDoh-2.

Po tretjem odstavku 4. člena uredbe se, če je narava dela taka, da se delo pretežno opravlja zunaj sedeža delodajalca in na območju Slovenije, delojemalec pa se vsakodnevno vrača v kraj, v katerem prebiva, v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena ne vštevajo povračilo stroškov prehrane med delom do višine in pod pogoji, določenimi v 2. členu te uredbe.

Izhajajoč iz navedene določbe, se samostojnemu podjetniku, ki pretežno dela zunaj sedeža podjetja (npr. trgovski potnik, gradbeni delavec, voznik, poljedelec, gozdar ...) na območju Slovenije in se vsak dan vrača v kraj, v katerem prebiva, davčno prizna le povračilo stroškov prehrane, določeno v 2. členu uredbe, izplačilo dnevnic pa se vštevajo v davčno osnovo in se ne prizna kot odhodek.

Glede na to, da ZDoh-2 v 57. členu določa stroške, ki se nanašajo izključno na zavezanca in ne vsebuje posebnih določb o stroških, ki se nanašajo na njegove zaposlene, se za njihovo ugotavljanje po drugem odstavku 48. člena ZDoh-2 uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb.

35. člen Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2), ki ureja plače in druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo, v prvem odstavku določa, da se plače, druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z

dela delavcev priznajo kot odhodek v obračunanem znesku. V 2. točki drugega odstavka 30. člena ZDDPO-2 (ta člen določa davčno nepriznane odhodke) pa je določeno, da so stroški, ki se nanašajo na zasebno življenje, davčno nepriznani, razen stroškov za zagotavljanje bonitet in drugih izplačil v zvezi z zaposlitvijo, če so obdavčena po zakonu, ki ureja dohodnino.

Če samostojni podjetnik zaposlenim, ki opravljajo delo trgovskega potnika, izplača dnevnice, se glede na tretji odstavek 4. člena uredbe ne štejejo kot dnevnic, temveč kot druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo in so obdavčena kot drug dohodek (povračilo stroškov nad uredbo). Glede na to, da so izplačani zneski (dnevnice) obdavčeni po ZDoh-2, se pri samostojnem podjetniku štejejo kot davčno priznan odhodek.

Iz navedenega izhaja, da se izplačilo dnevnic delojemalcem, ki pretežno delajo zunaj sedeža delodajalca obravnava kot davčni odhodek zavezanca delodajalca, če se izplačane dnevnice vštevajo v davčno osnovo delojemalcev.